

V C
3194

h.

h. 29/18.

Vc
3194

AD
ACTVM ORATORIVM

IPSO

SCHOLAE ILLVSTRIS GRIMANAE

NATALI DIE XVIII KAL. OCTOBR.

A. R. S. CIO IDCC LVI.

PER ACTIS SACRIS MATVTINIS

IN AVDITORIO MAIORE

A SEX IUVENIBVS ORATORIBVS

INSTITVENDVM

EA QVA PAREST HVMANITATE

INVITAT

DE

EVIDENTIBVS CVRAE ET PROTECTIO.

NIS DIVINAE DOCUMENTIS ERGA CHRISTIA-

NVM II. PR. ELECTOREM SAXONIAE

PRAEFATVS

M. HENRICVS AVGVSTVS SCHVMACHERVS

ILLVSTRIS MOLDANI RECTOR.

L I P S I A E

LITTERIS BREITKOPFIANIS

XXIII.

ACTVM ORATORIVM

1750

SCHOLAE ILLVSTRIS GRIMMANAE

NATALI DIE XVIII KAL OCTOBRI

A. M. D. C. LXXV

ERRATA ET SACRIS MATRINIS

IN ACADEMIA MAIORI

A SEX IUVENIBVS ORATORIBVS

INSTITVTVM

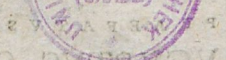
EA QVAE

EVIDENTIBVS CVRA ET PROTECTIO

MIS DIVINAE DOCTRINAE

IN HOC MUNIFICENTIA

M. HENRICVS AVGVSTVS SCHWAMACHERVS

RECTORIS MORTANI RECTOR

L I P S I A E

LITTERIS BRITANNICIS

MDCCCLXXV

CHRISTIANVS II. Pr. El. Saxoniae, inter principes Saxoniae, et totius Germaniae, haud postremus censendus est, qui *Christianissimus*, imo, *das fromme Herz*, appellatus, virtutum suarum gloria palmam dubiam ceteris reliquit. Multa fane in eo fuerunt praeclara, quae illum bonis admirabilem, iniquis vero formidabilem reddiderunt, ita, vt non minus lucis ac dignitatis maioribus suis attulisse, quam accepisse, videatur. Hic est, cui, post DEVM, acceptum ferre possumus, quod Palladium purioris religionis, *Formula Concordiae*, facta et tecta in his prouinciis in coetu sacro vigeat, cui omnes, munera publica capeffentes, subscribere tenentur.

Lucem huius mundi felici auspicio, adspexit anno Christi millesimo quingentesimo octogesimo tertio, die IX. Kal. Octobris: Patrem nactus est CHRISTIANVM I. AVGVSTI I. Pr. Elect. aeterna memoria dignissimi filium. Matre natus SOPHIA Brandenburgica, Pr. Elect. Brandenburgensis, IO. GEORGII, filia, quae pietate, virtute, et dignitate ornata, post mariti obitum, annos triginta tres in arce Coldiciensi vixit vidua. Haec SOPHIA Serenissima, praeter ANNAM, AVGVSTI Coniugem, inter omnes maximam laudem ob curam erga impuberes tres filios, eorumque educationem meretur. Monetam excudendam curauit hac inscriptione: *Wohl dem, der Freude an seinen Kindern erlebt.* Ut amorem in veram religionem comprobaret, templum ab impuris sacris renouandum, et ornandum Dresdae iussit, et huic operi tria millia florenorum destinavit, altari ex marmore pretioso exstructo, vt cultus verus diuinus in eo haberetur, quod templum postea ab ea nomen obtinuit. Egregiam quoque liberalitatem erga scholam illustrem Grimanam exhibuit, cui, inter alia munera, librum MARTINI CRVSI, Coronam anni, per D. Polycarpum Lysium misit, qui liber adhuc ibi conseruatur in bibliotheca, duobus voluminibus constans.

Vid. L. Döring. Tr. de meritis Electricum Saxon. in rens Sacram.

Commemorant rerum Saxonicarum probati scriptores AVGVSTO Electori, auo, nihil, ad canitiem tendenti in rebus humanis optatius, et iucundius, accidisse, quam quod nepote mafculo, diuina gratia, adhuc viuus fuisset adauctus. Neque dubium est, sapientissimum hunc Principem id, quod aetatis reliquum fuit, multo suauius ex eo tempore traduxisse, et maiore demum tranquillitate naturae debitum, ex voluntate diuina, exsoluisse. Auxit eius laetitiam, quod alterum ex CHRISTIANO I. nepotem IO. GEORGIVM, procreatum etiam cerneret. Quod beneficium Dei memori grataque mente agnouit, et saepe in ore habuit verba Dauidis: *Tua sunt omnia, DEVS, quae de manu Tua accepimus.* Curauit sedulo hic insigni pietate auus, vna cum parentibus vtrumque nepotem sacris vndis lauari, vt a peccati inquinamenti mundati DEO nascerentur, eique puris mentibus per totam vitam adhaererent.

Ad literas, ineunte anno aetatis septimo, perductus, CHRISTIANVS II. feliciter progredi coepit, cum Praeceptorum esset amans, eorumque monita facile in animum admitteret suum. Hinc bene monet Fabius Quinctilianus: *Viva vox plenius alit, praecipue eius Praeceptoris, quem pueri amant, et verentur, si modo recte instituti sunt.* Naturam in tribuendis animi dotibus maxime habuit fautricem, id quod exinde obseruatum fuit, eo, quod, quae a Magistris tradebantur, facile arriperet. Cumque ad naturae bonitatem, virtutis ac disciplinae sanctioris amor accederet, spem optimam, puer adhuc, praebuit, et nil nisi honestum, elegans, magnificentum, tantisque natalibus dignum, de se ipso excitauit. Sicut enim fructum copiose arbor fundit, ex qua flos prius emicuit: sic matura aetate virtutis decus expectandum ab hoc Principe fuit, salutaribus praecipis imbuto. A pietatis et verae religionis capitibus, quae Catecheticis libris continentur, illustris institutionis ducta fuerant primordia. In hac doctrina DEI cum primis auxilio opus esse intelligens, precibus vera animi religione ad DEVM fufis, ex voto omnia successerunt. Quae olim Hilarius seculi IV. Pater, cognouit, inquiens: *a Deo discendum, quod de DEO intelligendum, neque eodem ipso auctore DEVS cognoscitur,* in libro de Trinitate. Vidit et intellexit hic Princeps Serenissimus, fundamento pietatis rite posito, facile cetera superstrui posse, et sapientiae initium Domini esse timorem. Quod sacri codicis effatum loco Symboli habuit, crebrisque sermonibus vsurpauit.

Pieta-

Pietatis, et verae religionis initiis probe instructus, ad Latinae linguae cognitionem paulatim commotus est. Ad quam addiscendam Praeceptorum industria multum profuit, qui cum praeceptis, quae emendate loquendi rationem monstrant, usum simul coniunxerunt. Sic usu magis et exercitatione, quam praeceptionum multitudine, huius linguae facultatem adeptus est. Ab institutione huius linguae praefectus ei fuit Sebastianus Leonhardus, linguarum peritissimus, qui cum omni fide, tum alacritate demandato munere fungebatur, ut Princeps vberiores in illustri animo, velut aruo fertili, faceret progressus.

Circa hoc tempus CHRISTIANVS I. pater, praeter opinionem et expectationem, e viuis ereptus est, nondum completo aetatis anno trigesimo primo. Qui cum vitae finem instare videret, Principem nostrum, vnicum fratribus minoribus ad lectum vocari iussit, eosque dictis salutaribus cohortatus est, ut DEVM tota mente venerarentur, verae religioni, virtutisque studio, se totos traderent. Hoc modo iis praesto futurum supremum Numen, effecturumque pro sua benignitate, ut ex voto et sententia omnia coepta succederent. Manus Parenti Serenissimo, grauiter decumbenti, porrigentes filii imperata sese, obedientiae promptitudine, facturos promiserunt, quos pater, admodum infirmus, arctissime ad pectus compressit, non sine lacrimis adstantium. Praeceptori praedicto magna seueritate a Patre iniunctum fuit, ut vera et pura religione, e limpidiissimis S. scripturae fontibus, ac Diui LVTHERI libellis depromta, Principum iuniorum animos imbueret, ut in extremo die coram sanctissimo CHRISTI tribunali rationem bene administrati muneris intrepide reddere posset. Morem gerens Leonhardus saluberrimis monitis, Principem fidei suae commissum, ad pietatis virtutisque decus, adiutus prudentum in aula consiliariorum consiliis, sedulo instruxit. Quae omnia, et alia his consimilia animo perpendens sapientissimus Pro-Elector FRIDERICVS GVILIELMVS, ad quem Electoratus Saxoniae administratio, ex CHRISTIANI I. voluntate et iure, pertinebat, deque ingenio CHRISTIANI II. edoctus, magni nominis magnaeque doctrinae Virum elegit, qui, ut in illustri institutione omnia recte fierent, supremus Director esset, omniaque, quae ad Principis iunioris progressus in literis, et moribus, conducerent, sua auctoritate, et prouida cura moderaretur. Fuit is IOACHIMVS

Ienisi Narr. de Christ. II. p. 116. **MVS ANDREAS SLICO**, Comes in Passaun, et Weiskirchen, praeclarus ortus natalibus, qui Principes tres politioris doctrinae laude, rerumque civilium vsu, adauxit. In **CHRISTIANI** institutione praeclara fuerunt initia, vt non possent non omnes, qui in aula viuebant, optima sibi de eo polliceri. Creuit in animo eius pietas, suaeque cepit incrementa verae patriae natis, decus et ornamentum adiungunt. Laudatur inprimis Serenissimae Matris, **SOPHIAE**, cura, assiduitas, fides, ac pium studium, vt optatos Princeps, vna cum duobus fratribus, caperet profectus. Princeps, natu secundus, **IO. GEORGIVS**, adultior factus, sermonem ea de re cum admiratione laudum matris suae habuit. Neque officio suo auus maternus, et Tutor praecipuus, **IO. GEORGIVS**, Pr. Elect. Brandenburgicus, defuit, qui monitis hortatuque, gnauius studiorum cursum Principes vt continuarent, annisus est.

L. Döring. Tr. de Electric. Sax. p. 29.

Subsecuta est paulo post rerum quaedam mutatio. Ex aula excefferunt nonnulli. Ipse **ANDREAS SLICO**, Comes, aliam vitae rationem amplexus est: *Reinhardo* vero, haud sine causa dimisso, illustis institutio aliis committenda fuit. Qua in re fidem operam nauarunt praestanti ingenio, doctrina, ac virtute Viri *Ienisi Narr. de Christ. II. p. 65.* **Sigismundus Rhölingius**, iuris vtriusque Doctor, et celeberrimus in curia prouocationum Consiliarius, eique additus est praeclari nominis Theologus, *D. Polycarpus Lyserus*, aulae Saxon. orator facer praecipuus. Hic Principem vera religione imbuat, monstratis erroribus, quibus nonnulli doctrinae veritatem conuellere moliebantur. *Rhölingius* vero, vt et *Bernhardus a Pöllnitz*, et *Ioachimus a Delau*, Viri nobiles, humanioribus literis Principem instructionem reddiderunt, ita, vt non modo Latina intelligeret, sed animi sensa hac ipsa exprimere valeret. Sed postea hoc studium linguarum, ex seductione quorundam, seposuit Princeps, et subtristis tandem non raro dixit: *Nunc demum confidero, quod primos annos, liberalium artium studiis minus recte semper impenderim.*

Compleuerat **CHRISTIANVS** annum aetatis **XVIII.** et cum ingenti totius Saxoniae gratulatione et voto, gubernationem Electoratus, mense Septembri, ann. 1601, ipso die natali suscepit, cum triennio ante aulae consiliis, ad Rempublicam gerendam, adhibitus fuisset, resque civiles prudenter cognoscendas ac diiudicandas subinde esset aduetus. **FRIDERICVS GVILIELMVS** administrationem

tionem Electoratus in arce Drefdenfi, in conuentu procerum, depofuit, verba ad ordines patriae faciente *Marco Gerftenbergio*, Cancellario, et illuftri Iuris vtriusque Doctore, cui refpondit Electoris nomine, neruofe ac gnauiter *Efaias a Brandenftain*, fanctioris confilii Praefes. Iuramentum fubiectionis et fidei a ciuibus Patriae, Oëtobri et Nouembri, menfibus, praeflitum Feudum anno fequente Caefarea Maieftas Electori nouo Pragae contulit.

Aduerfus *Nicolaum Crellium* aulae Saxonicae Cancellarium, annis aliquot praeteritis, a Saxoniae ordinibus iure iam difceptatum fuerat. Cauflae admodum intricatae cognitio ad Imperatoriam Maieftatem deuoluta, cuius fententia definitiua ad Adminiftratorem miffa eft. Sententiae huius vigore fupplicium de *Crellio*, turbatore illo pacis et religionis, Drefdae fumptum, ad forum nouum, die IX. Oëtobris 1601. de qua re iam ante egimus.

Mulleri Ann. Sax. p. 207.

Progr. XXI. p. 8.

Hoc anno, et fubfequente, non pauci legati Regum et Principum Drefdam venerunt, nouo Electori, de fufcepta gubernatione, gratulaturi.

Comitia prouincialia, magna ordinum patriae frequentia, 1601. mense Decembri habita funt. Actum in iis praecipue fuit, de fouenda tuendaque, et ad feros pofteros transmittenda vera religione. Confirmata funt etiam Praelatis, Academiis, Scholis, Equeftri ordini, ciuitatibus, aliisque *conceffa a maioribus iura*, immunitates, priuilegia, et multa in falutem patriae decreta, quibus prouinciae Saxonicae adhuc gaudent.

Muller. Ann. p. 230.

Quia iis temporibus ab immaniffimo Chriftiani nominis hoftie haud parum periculi in Pannonia, locisque finitimis, oriebatur, Elector, CHRISTIANVS, fuppeticas Imperatori Romano ferre conftituit, ob fidem Caefareae Maieftati praeftrandam, et ad decus Imperii Romani, ac dignitatem tuendam, hoftis vero tyrannidem retundendam, et neque fumptibus, neque militibus, neque armis, defuit. De qua amicitia celeberrimus *Schurzfleifchius* fcripfit: *Disp. XXI. Tanta RVDOLPHI II. Caefaris et CHRISTIANI II. fuit amicitia, et tam iucunda confuetudo, ut Miniftris Hispanicis inuidiam, reliquis admirationem excitaret. Cuius familiaritatis memoria, ac monimentum hodie feruatur adhuc Pragae, ac mihi conftat ex commentariis aëtorum RVDOLPHI II. et CHRISTIANI II. Eodem modo praeclarus Rechenbergius, in libro, de meritis Saxonum in Domum Aultria-P. 55. cam, ait: CHRISTIANVS II. in bello Hungarico contra Turcas tormenta*

de Frid. Sap.

menta varii generis RVDOLPHO II. transmisit. Suppetias biennio post superaddidit, quales ante haec tempora nulli Imperatori praestitae sunt. Tanta Electoris nostri credebatur auctoritas, ut eo praesente, lites RVDOLPHI II. cum MATTHIA, Pragae dirimerentur.

Inprimis vero domi, atque in patria boni principis functus est officio. Constituit per prouincias Magistratus, Praefecturis Capitaneos dedit, consilia salutaria praebuit, aulam fide conspicuis Ministris instruxit. Praeter haec omnia Senatum Ecclesiasticum, penes quem facultas esset, scholas illustres, Academias, et Ecclesias, conseruandi, et augendi, Dresdae primum aperuit. Hunc Senatum sacrum summum CHRISTIANVS I. Misenam transtulerat, hic vero CHRIST. II. Dresdam reduxit, praefide, Iona a Quingenberg in Auma, Viro nobili, et prudentia ornato, adiunctis Viris literis, ac vsu rerum probatissimis.

Suscepta est hoc anno de connubio contrahendo deliberatio. Missi sunt eam ob rem in Daniam, ex qua auia, ANNA, fuerat orta, praecipuae nobilitatis Viri, Burcardus Schenck, Liber Baro in Tautenburg, itemque natalium splendore illustris, Esaias a Brandenstein. Despondetur Electori nostro Serenissima Princeps regia, et Domina, HEDWIGIS, FRIDERICI II. Regis Daniae filia, et soror CHRISTIANI IV. Nuptiae splendido apparatu an. 1602, mense Sept. Dresdae celebratae. Turbavit harum nuptiarum apparatus casus infelix. Hic Elector enim serenissimus cum ex arce Pirnensi Dresdam redire vellet, flammam subito, ex quorundam scelere, in nauis concipiens puluis pyrius, non modo tectum nauigii disiecit, sed et eos, qui simul vehebantur, corporis quibusdam partibus, ambussit, et nonnullos vndis tradidit. Serenissimus Dux IO. GEORGIVS, frater, praesente discrimine, DEI gratia, et auxilio, adhuc liberatus est. Tertius frater, AVGVSTVS gratiam viultimo morbo eo tempore Vitembergae decumbens, pristinae etiam valetudini, Deo adiuuante, restitutus est. Ipse tamen Elector, ex ambustione Dei benignitate, ita restitutus et curatus est, vt tenuia quaedam illapsa ignis vestigia in facie apparerent. Sic mortis periculo mirum in modum tres fratres erepti sunt. In more saepe habent summi Principes hilaritatis solemnia a flammis petere, dummodo intra mediocritatis fines res contineatur.

Scholas tres illustres, vt et Academiam Lipsiensem et Vitembergensem, missis eo, praeclarae auctoritatis, doctrinae, et sapientiae

Weck. c. 7.
p. 139.
1602.

Layvz.
Palm. p. 584.

tae viris, inspicere, recteque omnia in iis in ordinem redigi, iussit, eiusque auspiciis seculares anni, inter vota solemnia ab Academia Vitembergenſi ann. 1602. die XVIII. Octobr. et a Lipsienſi 1609. mense Decembri non sine laetitiae ſignificatione celebrantur. Interim in viuus eſſe deſiit Vinariae FRIDERICVS GVILIELMVS, Pro-Elector et Dux Saxoniae, relictis quatuor haeredibus masculis, et totidem filiabus principibus. Horum tutela ad Electorem nostrum delata est, quam ita adminiſtrauit, vt omnibus bonis fidem praestaret, et vigilantis tutoris officio fungeretur.

Quemalmodum autem ad gubernationis clauum ſedentes principes multis periculorum telis expoſiti ſunt: ita etiam eodem anno detecta est nefaria quorundam peſſimorum nebulonum in CHRISTIANVM conſpiratio, qui cum venationibus, animi oblectandi gratia, indulgeret, quidam emiſſarius ſcolopeto inſtructus, vitae principis inſidias ſtruxit, loco quodam, prope Haynam Comitum aſpero et ſylueſtri ad diem III. Aprilis, dubia adhuc luce, ſed ictus eius aberrauit, et homo iſte in manus inſequentium peruenit. Huius corpus non ita multo poſt candente ferro contuſum, inque partes quatuor diſſectum, ſuſpenſis ad quatuor viarum plagas partibus: alter ſicarius, qui cum hoc fuerat, ignitis forcipibus prius laceratus rotae impoſitus fuit. Quaestionibus ſubiecti ambo ſcleratiffimi nebulones conſeſſi ſunt, ſe ſe pecunia corruptos, ad hoc facinus execrandum acceſſiſſe, quod tamen Deus, ne in effectum produceretur, prohibuiſſet. Sic verum manet. quod vates diuinus Daniel, confirmat: *Principibus piis coelitus demiffi ſunt angeli, cuſtodientes arborem, ſub qua Eccleſia quietem, ciues umbram, et fructum capiunt.*

Glaſey Nucl. Hiſt. p. 362.

Fabric. O.S. p. 144.

Praefulatus Miſnenſis, quae ingenua olim appellata fuit gubernatio, Electori noſtro iam nono aetatis anno, nempe anno 1592. conſeſſus, ſumma omnium voluntate et applauſu. Merſeburgienſis praefulatus Adminiſtrator IO. GEORGIVS, frater, conſtitutus, et AVGVSTO, natu minori, Cizenſis et Naumburgienſis diſtionis gubernatio delata est.

Pridie Nonas Martii, anno 1604. conueniunt Elector, CHRISTIANVS et IOACHIMVS FRIDERICVS, Brandenburgicus, Iuterbogi, de maximi rebus momenti fraterne deliberaturi. Reuerſus Dresdam Elector Saxo in febrim incidit, tertio quoque die recurrentem, cum ante id tempus vix vlla corporis aegritudine fuiſſet

fuiſſet tentatus, haud ſine euidenti curae et protectionis diuinæ documento. Quod memori mente reputans, ad ſobriam viuendi rationem ſe recepit, quamuis *Daniel Eremita*, Florentinus ille, multas calumniis, in libro, de vita aulica, et itinerario Germanico eum proſcindere auſus ſit, quem vero *Tenzelius* folide refutauit.

*In Numiſm.
Sax. Alb.
lin. p. 35^t.*

Anno 1605. iterum conuenire iuſſi ſunt Torgae Ordines Saxoniae, Iulio menſe, in quo conuentu, multa in deliberationem uenerunt, quae ad rerum ciuiliū, et praecipue Eccleſiaſticarum, emendationem pertinebant.

Anno ſubſequenti 1606. Comitatum Hennebergicum hic Elector obtinuit, ubi contractam cum Electore Moguntino prius amicitiam confirmauit, qui comitatus multis rebus neceſſariis abundat. In GEORGIO ERNESTO profapia horum Comitum deſecerat, qui anno 1583. mortuus eſt, nulla prole maſcula relicta.

Nulla tempore hic CHRISTIANVS, laude dignus, ad doctrinae ſacrae, et religionis mutationem, procliuiſ fuit, uti maleuoli produnt, quin potius in uerbo Chriſti ſalutari fides eius fundata, et corroborata fuit, poſtquam a *D. Polycarpo Lyſero* fideliter imbutus eius animus fuit.

*Clafey Nucl.
360.*

Acres anno 1611. de Iuliacenſi, Cliuenſi et Montium, Ducatibus, Electori controuerſiae mouentur, quae cum in flammam erumpere uiderentur, admiſſis moderatis conſiliis, Iuterbogi, non ſine bonorum omnium laetitia, compoſitae ſunt 1612. Titulos harum ditionum, quamuis non ditiones ipſas, Saxones adhuc gerunt, quibus tamen, Caefaris Romani donatione, et conſirmatione poſt obitum *Ioh. Guilielmi*, Ducis, dicatae erant, et ſic pro ciuilibus poſſeſſoribus adhuc reputantur, quod Mullerus in Annalibus Saxoniae confirmat. p. 254.

*Muller An-
nal. S. p. 246.*

Non ita multo poſt morbus hunc Principem ad diem XXIII. Iunii ſubito inuadens, primo aſſultu corporis vires ita labefecit, ut ſublato linguae, et pedum, uſu, eſſedo in palatium deportandus eſſet. Cum enim equeſtri certamine, quod haſtiludium uocant, ſe oblectaſſet, et in aedibus *Sigismundi a Berbiſdorf* primo coenae aditu, frigidam cereuiſiam auidius hauſiſſet, ſtatim infirmae ualetudinis, et male affectae, inſultum ſenſit. Audita noctis decima, cum ultra quatuor horas non decubiſſet, ob ſubitaneam neruorum reſolutionem, quam apoplexiam uocant, ſereniſſima Coniuge, Auguſto filio, multisque aulae proceribus, iisque, qui a cura animi,

et

et corporis fuerunt, praesentibus, Seruatori CHRISTO animam reddidit, et e viuis ereptus est, cum annos XXVII, menses IX vixisset, et Electoratu X. annos praefuisset. Ingens omnium bonorum luctus inde ortus est, et tota aula in summa tristitia versata, Principem optimum, in summo aetatis flore, diem obiisse supremum. Qui licet grandem aetatem non attigerit, tamen vel hoc nomine senibus est accensendus, eo, quod in ipso, adhuc iuvene, in rebus sacris, et ciuilibus canus et sapiens intellectus eluxit. Exuuiae in templum, arci contiguum, delatae, populo spectandae exhibitae sunt. Seruatae in templo ad quartum diem Augusti, ex quo postridie Freybergam deportatae, et in maiorem tumulis conditae sunt. Sarcophago haec verba sunt inscripta: *Christianus II. Dux Saxoniae, Iuliaci, Cluuiac, Montium, sacri Romani Imperii Archimarschallus, et Elector, Princeps animi iuxta et corporis, dotibus insignis, prudens, fortis, beneficus, pietate in Deum, constanti fide in Caesarem, amore in patriam, aequitate et clementia in subditos, nulli maiorum suorum secundus, grauis nemini, iucundus omnibus, bello Iuliacensi sine caede et sanguine sopito, in complexu suauissimae et laudatissimae Coniugis, maximum sui desiderium relinquens, pie in Christo obdormiuit XXIII. Iunii, hora X. pomeridiana anno MDCXI. postquam vixisset annos XXVII menses IX. et regnasset annos IX.*

*Mulleri An-
nal. p. 261.*

*Ienisi Narr.
de Christi. II.
p. 113.*

HEDWIGI, serenissimae coniugi dotatae tempestiue iussit adscribi, praefecturas nempe quasdam, cum splendidissima arce Lichtenburgica, qui locus amoenus, et fertili agro, pascuis, nemoribus, feris, fluuiis piscosis, est abundans, vbi demum anno 1641. sexagenaria beate defuncta est, nulla relicta prole. Symbolum eius fuit: *Ehre und Hoheit habe ich von Gott.*

Post Christiani mortem rerum Saxonicarum gubernationem IO. GEORGIUS, frater, non sine gaudio ciuium capeßiuit. De virtutibus defuncti CHRISTIANI II. multa, eaque memoratu dignissima, apponere possemus, nisi temporis dignitua prohiberet.

Quae in hoc argumento adhuc restant, commemorabunt iuvenes, sequentes bonae spei, et indolis, oratores, orationibus omni studio, auspicio nostro, elaboratis, in Confessu virorum amplissimorum:

IO. CHRISTIANVS WOLFIUS, Gamigenfis Misnicus, praematuram mortem CHRISTIANI II. Electoris Saxon. deplorabit, oratione Latina profaica.

B 2

GEOR-

GEORGIVS HENRICVS BRÜCKNERVS, Herzbergen-
fis, CHRISTIANVM II. contra calumnias Danielis Ere-
mitae, illius Florentini, defendet, sermone Latino.

GOTTLOB FERDINANDVS SIGISMVNDVS HO-
MILIVS, Graefenheynensis Saxo, ANNAM, AVGV-
STI I. Elect. Sax. coniugem, ob virtutes egregias, et merita
in patriam, laudabit, oratione Latina soluta.

CHRISTIANVS GOTTHELF MOEBIVS, Leifnicen-
fis, SOPHIAE, CHRIST. I. Coniugis, pietatem, et cu-
ram educationis Serenissimorum filiorum, praedicabit, ora-
tione Germanica.

CHRISTIANVS FRIDERICVS BVCERVS, Geithay-
nenfis: quod praepotens ille Deus, incendium, nocte con-
cubua, XXVIII. Aprilis, a. c. Grimae ortum, et scholae il-
lustri proximum, pro sua diuina cura et benignitate auerterit,
oratione Latina, demonstrabit.

SAMVEL SCHMIDIVS, Kripphaynenfis Misnicus, serenif-
simi AVGVSTI III. Regis Poloniae, et Pr. El Saxoniae
patris patriae, et Nutritoris nostri munificentissimi, amorem
pacis, Carmine epico decantabit.

Quos iuuenes sex, eloquentiae studiosos, vt omnes Musarum Pa-
troni et Fautores beneuole audiant, omni obseruantia rogamus,
sicut ipsis, Kalendis Septembr. huius anni audire, non detrectarunt:

SAMVELEM DOROTHEVM BONITIVM, Lichten-
steinensem Schoenburgicum, qui de meritis AVGVSTI
II. Regis Pol. et Elect. Saxoniae beate defuncti, in scholam
prouincialem Grimensem, Carmine elegiaco cecinit, adiecta
valedictione, et

IO. GVILIELMVM LINDNERVM, Liebenwerdenssem
Saxonem, qui AVGVSTI III. Regis Pol. et El. Saxon.
patris patriae indulgentissimi gratiae et benignitatis documen-
ta in hanc scholam, Carmine Germanico illustrauit, adiecto pio
voto et gratulatione ad Bonitium, abiturum et ipse simul scho-
lae valedixit. PP. d. XVIII. Kal. Octobr. 1756.

ULB Halle

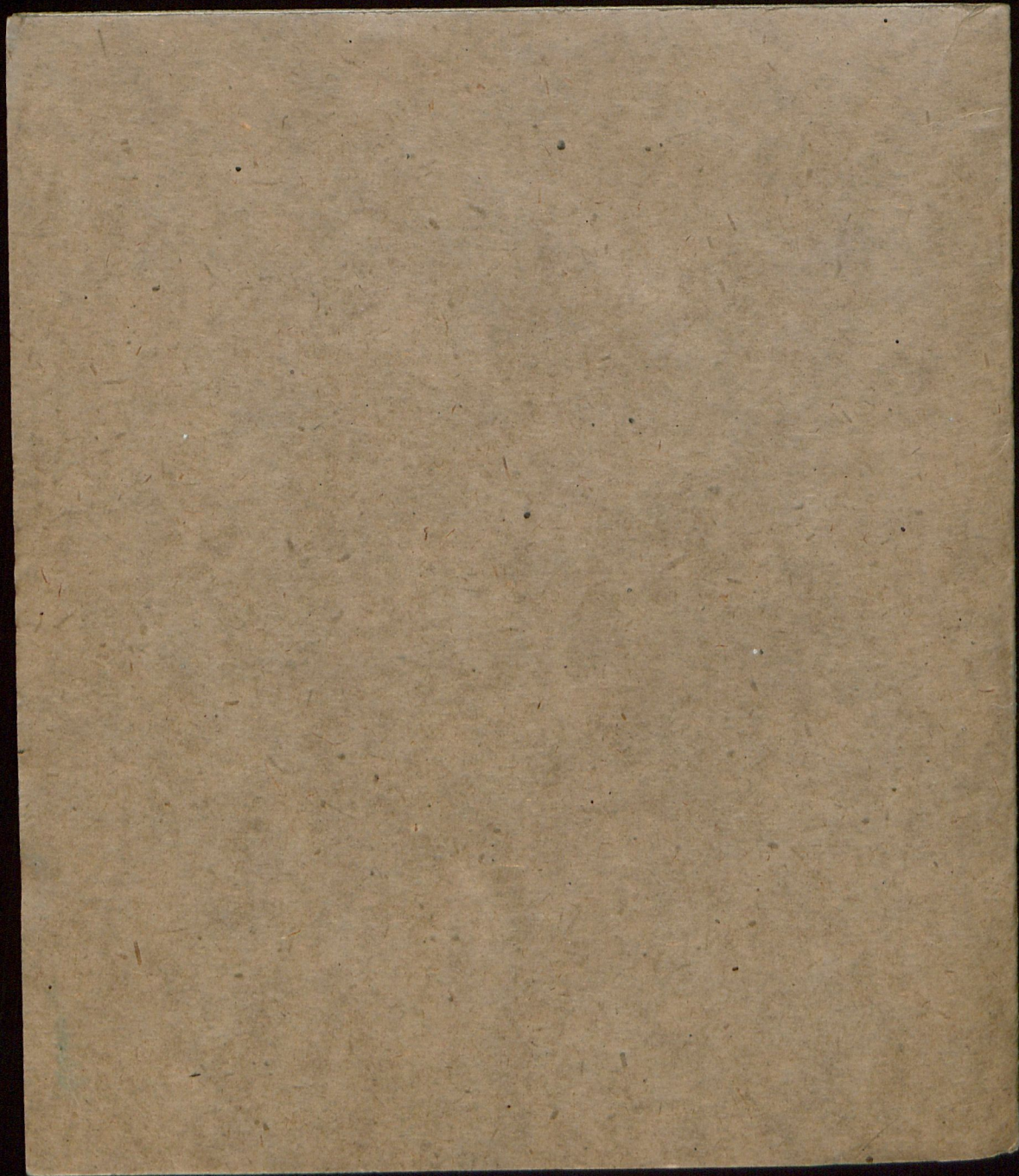
3

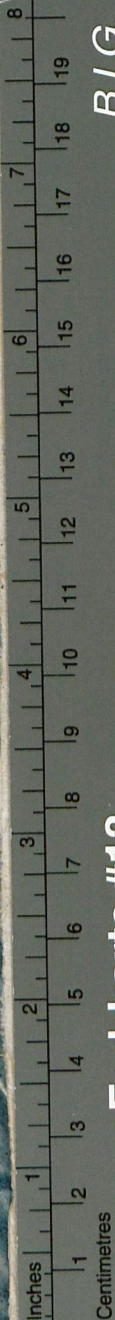
008 307 075

W18

B.I.G.

Black

3/Color

White

Magenta

Red

Yellow

Green

Cyan

Blue

Vc
3194

AD
ORATORIVM

IPSO

LLVSTRIS GRIMANAE

DIE XVIII KAL. OCTOBR.

R. S. CIO DCCCLVI.

S SACRIS MATVTINIS

VDITORIO MAIORE

ENIBVS ORATORIBVS

STITVENDVM

AR EST HVMANITATE

INVITAT

DE

CVRAE ET PROTECTIO.

OCVMENTIS ERGA CHRISTIA-

R. ELECTOREM SAXONIAE

PRAEFATVS

AVGVSTVS SCHVMACHERVS

RIS MOLDANI RECTOR.

IPSI AE

S BREITKOPFIANIS

XXIII.